L.

तमासायाङ्गदमुखैर्हिरिभिर्ह्नुमांस्तदा । व्यचिनोत् तस्य विन्ध्यस्य गुक्ताश्च गक्नानि च ॥१॥ ते मार्गमाणाः संरच्धा रामार्थे त्यक्तजीविताः । घोराणि गिरिडुर्गाणि प्रविशत्ति प्रवङ्गमाः ॥२॥ तेषां तत्रिव वसतां स कालो व्यत्यवर्तत । स कि देशो दुराधर्षी लतागक्नवान् महान् ॥ ३॥ ततो भूषो विचिन्वाना रुनूमत्प्रमुखास्तदा । वृत्तच्हायोपविष्टास्ते रृष्ट्वान्योन्यं समब्रुवन् ॥४॥ परस्परेणाविहताः सीतादर्शनकाङ्गिणः । गयो गवाचो गवयः शरूभो गन्धमादनः ॥५॥ मैन्दश्च दिविधश्चेव रुनूमान् जाम्ववान् नलः। श्रद्भदो युवरातश्च तारश्च वनगोचरः ॥ ६॥ गिरिजालावृतां उुगीं मार्गिवा दिताणां दिशं। नुत्पिपामापरिश्राताः क्लाताश्च मलिलार्थिनः ॥७॥ जलं च सीतां च पुनर्मृगयामासुरातुराः । संमागम्य ततः सर्वे श्रमात्ती वनगोचराः ॥ ६॥ जग्मुर्विषादं संत्रस्ताः सुग्रीवादानराधिषात्। ते विषषामुखा दीनाः मुग्रीवभयमोक्तिताः ॥ १॥ **ग्रवीत्तमाणाः सीतां च रावणं च सुद्वः** खिताः ।